Pregaria.cat

Entrada

LA MORT I L'AMOR

L'amic va meditar sobre la mort,
i va tenir por fins que recordà
la ciutat del seu Amat, de la qual
la mort i l'amor són portals
i entrada.
(Ramon Llull. *Llibre d'amic i amat,* vers 342)

Meditació

La fotografia del rebedor, el Santcrist que penja a la capella, les esqueles del diari, els records i la memòria dels que ja han marxat... Tantes realitats ens recorden que la nostra vida té un termini.

Quan? Com? Amb qui? Per causa de? Potser molt millor no saber-ho. Segurament no cal pensar-hi massa, ja que estem fets per viure. Però tampoc oblidar-ho per por, per fugir d'un fet tan real.
És oportú meditar-ho, serenament, més amb el cor que en la raó. Si creus, en fe. Si no creus, en sentiments. Si dubtes, dubtant. I sempre amb honradesa absoluta.

I quina és la ciutat de l'Amat? Aquella ciutat on com a portal i entrada hi ha la mort i l'amor.
La ciutat és una, però són dues les etapes i els carrers.
La primera fase és la que estàs vivint. El nostre estimat món, gran i menut, bell i fastigós, exuberant i desert, serè i extrem, en pau i conflicte, construint i "desconstruint"... Oh! Dues realitats són les que provoquen tanta llum i tanta foscor: l'amor i la mort.

L'Amat ens diu: "Estima la ciutat on vius, estima les persones amb tot el cor, amb tota l'ànima, amb les forces i la ment... en solidaritat i comunitat, amb dret i misericòrdia, en bellesa i comprensió. Encara hi ets a temps. Quan arribi el final el temps s'acabarà, però ara tens temps. Si us plau, aprofita'l."

L'altra ciutat és en part continuació d'aquesta que deixaràs. No en sabem gran cosa, però una és fonamental. Déu l'omple tota. I en Ell hi ha lloc per a tothom que vulgui. Qui no vol ser-hi no hi té lloc. Seria absurd entrar-hi no lliurement. El portal és la mort. La ciutat és l'Amor. Definitiu, relacional, feliç, participatiu d'un dinamisme etern més enllà de l'espai i el temps. No ho pots imaginar, ni calcular, ni mercadejar.

Contemplant aquests dies les imatges de Jesús en creu, en silenci, potser entenem que la seva mort obre el camí de l'amor per a tothom. Un amor en la ciutat terrenal, i que segueix de forma inaudita en la fase de la ciutat definitiva. Gràcies, Senyor nostre, Amat.

Jesús Renau sj.